

slav este o copie rusească de la sfârșitul sec. al XIII-lea¹. Alături de cele 10 copii ale redacției „bulgare” (временникъ) și de cele 12 copii ale redacției „sîrbe” (лѣтоуникъ) cunoscute în țările slave², în țara noastră s-au păstrat trei copii din sec. al XV-lea—al XVI-lea, toate derivînd din redacția sîrbă, tradusă pe la mijlocul sec. al XIV-lea³:

a) *Manuscrisul slav nr. 321 al B.A.R.*, de la sfârșitul sec. al XV-lea, copiat în Țara Românească, în redacția sîrbă, semnalat pentru prima dată de Jacimirskij în 1905⁴. Exemplarul, cuprinzînd 239 f. hîrtie, este foarte deteriorat, lipsindu-i de la început (potrivit numerotării chirilice) 55 file, precum și un număr de file de la sfîrșit. Textul existent începe cu David, regele iudeilor, și se oprește la istoria Bizanțului în sec. al VII-lea. Fila 201 reprezintă un fragment dintr-un manuscris mai nou, cuprinzînd o parte din *Povestea Troiei* în redacție sîrbească, iar din ff. 233—239 au rămas doar fragment mici și deteriorate, greu de identificat⁵.

b) *Manuscrisul slav nr. 320 al B.A.R.* din sec. al XVI-lea, copiat în Țara Românească, probabil la mănăstirea Bistrița, în redacție sîrbă, semnalat pentru prima dată de asemenea de Jacimirskij în 1905⁶. Exemplarul, cuprinzînd 222 f., este defect: de la început lipsește un caiet, dar oricum el cuprinde numai partea a doua a cronicii, căci la f. 1a începe capitoul *О поставленіи црѣмь Константиномъ сѣа своего Константа на кесарство въ Цриградѣ и Анкниѣ, зѣта своего въ Никоидѣ, вѣ Финисѣи* (Despre așezarea de către împăratul Constantin a fiului său Constant ca cezar în Țarigrad și a lui Liciniu, ginerele său, la Nicomidia, în Bithinia [a. 337]). Textul cuprinde, deci, istoria Imperiului de Răsărit de la Constantin cel Mare pînă la luptele lui Simeon al Bulgariei cu bizantinii și împăratul Roman Lecapenul (a. 948).

În afară de textul lui Gheorghe Amartolos, completat pentru epoca 842—948 cu textul lui Simeon Logofătul (f. 1—218v), manuscrisul mai cuprinde:

α) *О мѣрѣмъ створи(н)и Сѣмѣна магистра и логовѣта w(т) различ- ных(х) лѣтоуникъ и писателѣи* (Despre facerea lumii, de Simeon magistru și logofăt, din diferite anale și scriitori, f. 218b—220b);

¹ Vezi ediția lui V. N. Istrin, *Хроника Георгия Амартола*, I—III, Petrograd, 1920—1930; cf. O. I. Podobedova, *К истории создания Тверского списка Хроники Георгия Амартола (V Международный съезд славистов)*, Moscova, 1963. Ediția critică a textului grecesc: Georgios Monachos, *Chronikon*, ed. C. de Boor, 2 vol., Leipzig, 1904.

² Weingart, *op. cit.*, II, p. 61—71, 146—276.

³ Cf. *ibidem*, p. 253—262. După Jacimirskij, *op. cit.*, p. 501—508, Weingart cunoaște numai pe cele notate mai jos sub „a” și „b”.

⁴ *Op. cit.*, p. 507—508 (nr. 167, de la Muzeu de Antichități). Vezi acum Panaitescu, *Manuscrisele slave...* (text dactilografiat, nr. 321).

⁵ Totuși, la f. 236 se vorbește despre David, prin urmare aceasta este de la începutul manuscrisului, fiind legată greșit. Acest lucru este cu totul evident pentru f. 201, ajunsă întîmplător în acest manuscris și legată astfel încît recto a devenit verso. O însemnare ulterioară pe f. 139b se referă la cucerirea Belgradului de către sultanul Soliman în 1521 și la lupta de la Mohaci din 1526. La f. 233b, dintr-o altă însemnare rezultă că la 1605 (7113) manuscrisul aparținea mănăstirii Bistrița din Oltenia.

⁶ *Op. cit.*, p. 501—507 (nr. 166, de la Muzeul de Antichități). Vezi acum Panaitescu, *Manuscrisele slave...* (text dactilografiat, nr. 320), care corectează data propusă de Jacimirskij (începutul sec. XV) în sec. XVI.